

BOEKBESPREKING

TANDHEELKUNDIG JAARBOEKJE 1927. (Elfde jaargang).

Prompt op tijd heeft het een- en ondeelbare driemanschap voor de zooveelste maal het resultaat van zijn naarestige bemoeiingen over de maatschappijleden uitgestrooid en als deze verwelkoming de wederom in het hartebloed der redactie-commissie gedrenkte vraagbaak achterhaald heeft, is zij allang zonder plichtplegingen op des tandarts' schrijftafel geïnstalleerd en in functie getreden.

Is in de „uniform” van het Jaarboekje geen wijziging gekomen, ook de inhoud is zichzelf gelijk gebleven; alleen heeft de firma Tholen de redactie van de beslommeringen der uitgave ontlast en haar bovendien materieel het leven vergemakkelijkt. Gezien den status quo voor het overige, valt er voor schrijver dezes, die reeds bij alle voorafgegane gelegenheden den lof der volijverige redactie gezongen heeft, niet veel oorspronkelijks meer te zeggen. En wat hij dan nog te berde zou willen brengen op uitnoodiging der redactie (in haar voorwoord) heeft hij reeds ten vorigen jare met klem van redenen betoogd. Natuurlijk sprak hij toen vóór zijn beurt, want er was hem niets gevraagd. Thans, nu de gelegenheid om gehoord te worden officieel is opengesteld, maakt hij er gaarne gebruik van door te verwijzen naar blz. 146 van den vorigen jaargang. De aldaar bepleite cursieve druk van de namen der zitdag-houdende tandartsen zou de overzichtelijkheid van de „Naam- en Adreslijst” ongetwijfeld ten goede komen. En die is nu eenmaal het pièce de résistance van het Jaarboekje en de kroon op het werk der Redactie.

B.